

986

תרומה

כניסת השבת: 17:12

יציאת השבת: 18:04

רבנו תם: 18:41

ע"פ אופק ת"א

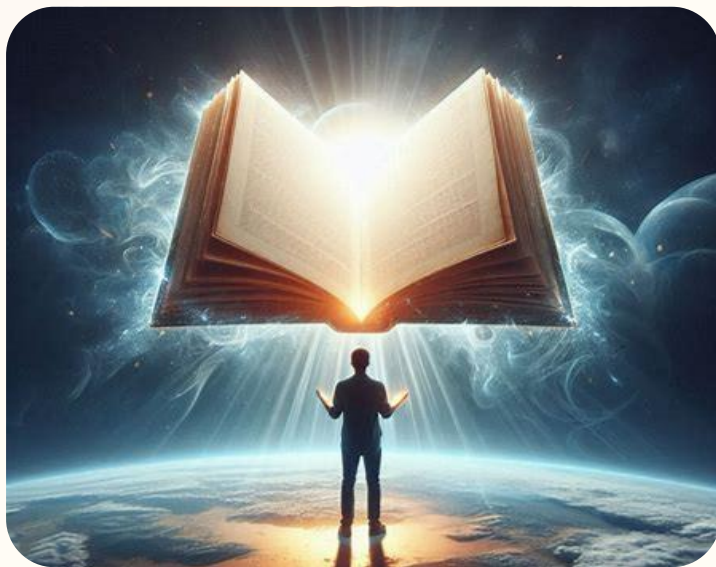
ד' באדר התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

המקום הסודי של הבורא

בתוך ספרי פרשת השבוע והמוסר שנמצאים בביתך!. אם תעסקו בהם - ה' יאיר בכם באותו רגע!. ועל זה חותם המדרש: "כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזובו" - הבאתי לכם מתנה אדירה, תנצלו אותה!.

ומכאן להבין את מעלת הזוכה לעסוק בתורה זמן רב ביום כבני התורה, והשולחים את ילדיהם לשיבות הקדושות - שהם ממש מחוברים עם הבורא בכל חייהם!.

את המעשה המדהים הבא סיפר האדמו"ר בעל ה'באר יעקב' מנדבורנה זי"ע: "בעיר 'דורוחוי' שברומניה היתה קהילה יהודית קטנה וצנועה. את הקהילה הנהיג הצדיק רבי יחיאל מדורוחוי זצ"ל - צדיק קדוש ונשגב, נכד הבעל שם טוב הקדוש, שהנהיג את הקהילה בצניעות וענווה, והיה מסתיר את מעשיו ומתקדש יומם וליל.

והנה, באותה עיירה, התגורר בחור צעיר כבן 16, אשר ביום בהיר נתקף בכאבים עזים ברגליו. היו אלו כאבים עזים ששיתקו אותו, וגרמו לו להיות מרותק למיטה.

- ההמשך המיוחד בעמוד 3 -

בורא עולם פונה לעם ישראל לאחר שזכו לצאת ממצרים, לאחר שזכו לקריעת הים ולקבלת התורה, ומבקש מהם: תנו תרומה בכדי לבנות לי בית שאשרה בו ביניכם. "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - הכינו לי מקום שאוכל להיות ביניכם תמיד. **מדוע מבקש זאת הקב"ה כעת? וכי עד עתה, בכל יציאת מצרים וקבלת התורה לא היה נצרך בניית בית לבורא עולם?**

עונה המדרש ומספר: "משל למלך גדול וחשוב שהיתה לו בת יחידה ואהובה. יום אחד, כשהגיע זמנה להינשא, קרא המלך לחתן שלה ואמר לו: "כעת שאתה מתחתן עם בתי והולך, מרגיש אני שאיני יכול לחיות בלעדיה. אך מה אעשה והגיע זמנה להינשא?!, לכן, מבקש אני ממך בכל לשון של בקשה - קח אותה לאשה, אך עשה לי טובה והכן לי חדרון קטן שאדור לצידכם כל הימים, בשביל להיות קרוב לבתי יחידתי".

ממשיך המדרש ואומר: "כך אמר הקב"ה לישראל: 'נתתי לכם את התורה, לפרוש הימנה - איני יכול. לומר לכם: אל תטלוה' - איני יכול, אלא בכל מקום שאתם הולכים - בית אחד עשו לי שאדור בתוכו". כמה חביבה התורה אצל הקב"ה שהוא אינו יכול להיפרד ממנה, וכשהוא נתן אותה לנו, לעמו ישראל, הוא עושה תנאי, כי כל יהודי ויהודיה שיעסקו בתורה הקדושה - הקב"ה יהא שם עימם, לפי שאינו יכול להיפרד ממנה.

זו הסיבה שרק אחר מתן תורה, מבקש ה' בלשון של בקשה ותחינה לעשות לו מקדש - הכוונה, דעו לכם, כי בכל מקום שתעסקו בתורה: בביתכם, בבית המדרש, בדרך - אם התורה שלי איתכם, אני ממש איתכם!. אותה חמדה גנוזה שהיתה אצל בורא עולם 974 (תתקע"ד) דורות בשמיים, טרם בריאת העולם, נמצאת כעת בארון הספרים שלכם: בין דפי הגמרא וההלכה,

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נזרת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א צ.ב.מ. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א

הלכות והליכות

פורים בהלכה ובאגדה / הרב נקי שליט"א

שאלה: עד מתי אוכל לתת זכר למחצית השקל? האם עליי לתת גם על ילדיי הקטנים? ולמי אני צריך להעביר זאת?

תשובה: למה נותנים? בזמן שבית המקדש היה קיים היו נותנים 'מחצית השקל' מכל אדם לצורך קניית קרבנות התמיד שהקריבו בבית המקדש בכל יום. ואמנם, גם היום בעוונותינו הרבים שחרב בית המקדש, נוהגים לתת סכום זה, אך נזהרים לומר שהוא 'זכר' למחצית השקל. וטעם נוסף לנתינת מעות אלו, הובא בגמרא (מגילה יג): "אמר ריש לקיש גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהן לשקליו, והיינו דתנן באחד באדר משמיעין על השקלים", לבטל גזירת המן.

מתי נותנים? מראש חודש אדר מתחיל הזמן של נתינת 'זכר' למחצית השקל'. ולפחות ישתדל לתת קודם קריאת המגילה.

מי צריך לתת? מגיל עשרים שנה יתנו זכר זה, כולל הנשים, וטוב להחמיר ולתת כבר מגיל 13, וטוב לתת גם עבור ילדיי הקטנים. ומי שאין ידו משגת, יתן מטבע חצי שקל לאדם. (שיעור מחצית השקל בשנה שעברה היה 40 ₪ לאדם, ויש לברר השנה).

למי נותנים? את הכסף, נותנים למוסדות של תורה שמגדלים בהם תלמידי חכמים, שזה מהווה כתחליף לקרבנות שהיו מכפרים על עם ישראל בזמן בית המקדש. ואדרבה אמרו חז"ל (מגילה ג ע"א): "גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת הקרבנות". ונתינת מעשר או צדקה כל השנה לתלמיד חכם מכפר על צרות ומביא ברכה לאדם!.

אמר הגאון מוילנא זצ"ל כי בכל החגים שנתן לנו הקב"ה - חציו לה' וחציו לכם, חצי מהחג נדרש מאיתנו לעסוק בתפילה ובתורה, וחצי מהחג לטובתנו ולהנאתנו הגשמית: סעודה דשינה, מנוחה ושמחה.

אלא, שביום הכיפורים כולו לה' - אין אכילה ושתיה, וישנם איסורים רבים על הגוף. ומה עם החציו לכם בכיפור? - לקח זאת ה' ונתן אותם ביום הפורים, אז מקבל האדם את החצי של כיפור, וכל מצוות היום שייכות 'לכם': משלוח מנות, סעודה, מתנות לאביונים.

רבנו האר"י הקדוש כתב כי המכה הכי גדולה וקשה שמקבל השטן, הוא היצר הרע, הוא ביום חג הפורים, מפני שמתגלה מהשמיים אור כזה גדול על בני האדם, כמו האור שהתגלה בשנה הראשונה של נס הפורים.

וזה שכתוב שלעתיד לבוא כל המועדים יתבטלו חוץ מחנוכה ופורים, לא הכוונה שיתבטלו ממש, אלא שהאור של פורים כזה גדול וחזק בשמיים, שגם שיבוא המשיח ירגישו אור וקדושה מיוחדת ביום פורים יותר מכל זמן אחר בשנה!.

סיפר הגאון רבי יהודה עדס שליט"א: "בהיותי אברך צעיר לימים, זכיתי לארח לסעודת שבת אחת את אמי ע"ה שהייתה אלמנה. לאחר הסעודה אמא ע"ה נכנסה איתי לסלון ביחידות ואמרה לי: "יהודה בני, **אגיד לך משפט אחד: שולחן שבת זה לא בית משפט. אתה מעיר לילד הזה וגוער בילד הזה. אסור שזה יהיה ככה. שולחן שבת צריך להיות כזה מענג, שממוצאי שבת הילדים כבר יחכו לו**". קיבלתי את המסר, שיצא מליבה הטהור.

כדי לענג את סעודת השבת כדאי להכין סיפורים יפים לספר לילדים ולשבות את ליבם. אפשר לנהל את הסעודה בעונג גדול, לשיר ולשמוח, וכך זוכים שהילדים יצפו לשבת במשך כל השבוע.

בני הבית לעולם לא יתרגשו ויהנו מהמצוות אם לא נסביר להם את מעלת המצוות והפעולות שאנו עושים, ובנוסף, שנחוה זאת איתם בצורה שמחה ומרוממת. אם יהיו בדרך כלל הערות: למה לא עשית? אסור... זה חמור מאד... - איזה ילד ירצה ללכת בדרך זו. יש ללמד את הגבולות, אך להדגיש את הנעימות, הזכות והאושר הגדול במצוות שה' נתן לנו, בכדי שהחיים שלנו בעולם הזה יהיו טובים ומאושרים!.

לתת מכל הלב

בורא עולם מבקש ממשה רבנו בפרשתנו, פרשת תרומה, לחפש אחר אנשים שיתנו תרומה לה'. נשאלת השאלה: וכי יש אדם שלא ירצה להשיב טובה מועטה כל כך לה', על כל החסדים העצומים שעושה לנו ה' בכל רגע ובכל שעה: חיים, בריאות, מזון, הצלחה?

התשובה נעוצה בתוך הפסוק: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְפִי תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי" - ה' יכול לצוות את כולם לתת, וברגע אחד ינתן שפע גדול, אך בורא עולם רוצה אדם נדיב לב, הוא מחפש שהנתינה והחיבור אליו יהיה מתוך רצון וחשק אמיתי של האדם, מפני שרק אז הדבר יחבר את האדם לה' וירומם אותו.

ישנם הרבה בתים הזוכים לקיים תורה ומצוות, אך האם בבית שלכם עושים זאת מרצון, שמחה והכרה שזכינו להיות בניו המיוחדים של בורא עולם? או שאנו עושים זאת בלית ברירה, כדי שלא לקבל עונשים בשמיים? או כדי שלא להיות שונים מהסביבה?

ה' רוצה שנגרום בבית להבנה כמה המצוות והתורה הקדושה גדולים וחשובים לנו, שלא נרצה לעזוב אותם, ונהיה מחוברים אליהם, גם שנהיה לבד או בניסיון!.

המקום הסודי של הבורא

לטובת נשמת ארבעים פרקי משניות!

אחוז בהלה ושטוף זיעה קרה התעורר הבחור משנתו הטרופה. הוא זכר את החלום בצורה מופלאה: רבו האהוב מופיע בחלום ומבטיח לו הבטחה גדולה. אך מעל הכל הוא נדהם עד עמקי נשמתו מגודל הפלא: **הכאבים הנוראיים והמפלחים ברגליים לא היו כלל!** בידיים רועדות הוא החל למשש את רגליו, בוחן את כל האזור שכאב, את כל המקומות בהם התפרצו ההתקפים, אך למרבה הפליאה ולגודל ההתרגשות - **אכן כן, הוא נרפא לחלוטין, אין זכר לכל הכאבים והמיחושים שתקפו אותו ברגליו מזה שנים!**

למעשה, היה זה היום האחרון בו חש הבחור בכאב. מאותו יום, פסק הכאב ונעלם כליל, והבחור הנרגש חש חיים חדשים. הוא קיים את הבטחתו ומאותו יום למד 40 פרקי משניות בהתלהבות ושמחה לעילוי נשמת מורו ורבו- רבי יחיאל שפעל עבורו!"

סיים האדמו"ר בעל ה'באר יעקב' מנדבורנה זי"ע את הסיפור ואמר: "התורה הקדושה רצופת אהבה, אוצר של סגולות. אין סגולה כתורה. **ולימוד המשנה - הוא היהלום שבכתר, והוא המפתח העוצמתי והחזק שמחולל ישועות נכספות, אף למעלה מדרך הטבע.**

המשנה היא הטובה הגדולה שניתן לעשות לנשמות הנפטרים זכרונם לברכה - כי משנה אותיות נשמה. גם ברואי מטה זוכים ליטול ממנה ישועות ורפואות, למלא חופניהם באוצר בלום של ברכה."

האר"י הקדוש היה מקפיד ללמוד 18 פרקי משנה ביום, וגם אנו יכולים לקחת חוברת של משניות וללמוד כל יום 5 דקות, פרק אחד, לפני השינה - שהמשנה מטהרת את הנשמה ומועילה ביותר לנשמות הנפטרים.

המעוניין לקבל משניות בחינם, וילמד בהם בל"ג - יפנה למספר: 052-7137136

מעולם העליון תשמע את כאבו ותחיש לו ישועה מעל הטבע אצל בורא עולם.

הוא חזר על בקשה זו שוב ושוב, בעוד הוא מרגיש שרגליו נחתכות מרוב כאבים, והניח את ראשו למנוחה מהסבל. הוא היה כל כך מותש מהכאבים עד שהוא נרדם.

והנה, בעודו נם בבית המדרש, הוא רואה בחלומו כאילו הוא עומד באמצע בית המדרש המרכזי של העיירה, ומולו, בכותל

המזרחי של בית המדרש, יושב הרבי הקדוש, רבי יחיאל מדורוחי זי"ע שנפטר, מעוטר בטלית ותפילין.

לפתע, התרומם הצדיק ממושבו, כשבידיו הוא נושא ספר משניות, ומתקרב אל הבחור. הבחור מביט בצדיק בהתרגשות, ואז מסמן לו הצדיק רבי יחיאל בידו את ספר המשניות ואומר לו: **"בני, הבטחת ללמוד 40 פרקי משניות לזכות הנשמה שתעתיר בעדך - ואני מבקש לזכות בכך. מעתה, 40 פרקי המשניות שתלמד שייכים לי! וזה לך האות כי התנאי בינינו אמיתי וקיים - כשתקום מתרדמתך בבית המדרש, תגלה כי רגליך נרפאו כליל, וכי הכאב חלף עבר כלא היה. אך כשתראה זאת, תזכור ואל תשכח למלא את הבטחתך באמונה, וללמוד**

בימים שהיה חווה התקף קשה של כאבים, הוא לא ידע את נפשו מרוב סבל ולא יכל להתרכז או לתפקד, ורק היה צורח עד לשמיים מרוב סבל. גם בימים שלא סבל מאד, היה מתקשה ללכת, עקב הכאבים בכף הרגל, ואף רופא לא מוצא את סיבת הסבל. הוא קיבל תרופות, זריקות, עשבים טבעיים וסגולות רבות - אך הכאבים המשיכו בכל העוצמה.

שבור ורצוף, החליט הבחור הצעיר לעשות את דרכו אל רב הקהילה, הצדיק הנסתר רבי יחיאל, ולשפוף בפניו את צערו וכאבו הנורא. צעד אחר צעד פסע לעבר בית הצדיק, והרגיש כאילו היו רגליו נשברות ונשרפות. פתח לו הצדיק את ביתו, ומיד פרץ הנער בבכי קורע לב והתחנן לרב שיעתיר בעדו ויורה לו מה לעשות. הרבי הושיבו, הגיש לו דבר מאכל, והחל לחזק אותו ולהתפלל בעבורו. הימים חלפו והסבל והכאבים הנוראיים המשיכו כרגיל.

והנה, בוקר אחד, יצאה השמועה הקשה בעיירה - רבי יחיאל הצדיק, רב הקהילה נפטר לבית עולמו בפתע פתאום. הקהילה היהודית היתה שבורה ורצוצה, אבלים וחפויי ראש על סילוק עטרת ראשם, הצדיק הגדול. אף הבחור היה בצער כבד, על כך שהרבי בירכו, אך במקום לראות שיפור, המצב רק הולך ונהיה יותר קשה, ולמי ישפוך שיח כשהרבי הצדיק איננו.

לאחר כמה ימים, שהה הבחור בבית המדרש, מנסה ללמוד כמה שורות של תורה, אך הייסורים נוראים וגורמים לזעקה עד לשמיים. מרוב צער וכאב, זעק הבחור מקירות ליבו: **"אני מקבל על עצמי, כי אם תהיה נשמה מעולם האמת שתעשה עמי טובה ותפעל אצל בורא רפואות - ה' יתברך, את ישועתי, אלמד לזכותה ארבעים פרקי משניות!"**

הוא ייחל וציפה שאחת הנשמות

והעשיר החל לחפש את שמו בין הדפים. והנה, הוא רואה כי בראש הספר מתנוסס שמו של עני מרוד שגר בשכונתו, ולידו נכתב הסכום שנתן לצדקה - חצי דינר.

הוא המשיך לחפש את שמו בעמודים הבאים, עד שמצא את שמו בסוף הספר, כתוב באותיות קטנות: 5,000 דינר לחתן יתום - סכום עצום וגדול. תמה העשיר ופנה לאלהיו הנביא: "וכי זה עולם האמת? אני שתרמתי סכום גדול נמצא בסוף הספר? בעוד שאותו עני שגר לידי ותרם חצי דינר נמצא בראש?"

השיבו אליהו הנביא: "אבאר לך את פשר העניין: אתה נתת סכום כסף גדול, אך פרסמת זאת בכל העיר, וכבר נטלת את כל שכרך בעולם הזה. אך השכן שלך העני, בוא ותשמע מה היה עימו: "לאותו איש עני, יש חבר שאף הוא חי במצב דחוק וקשה. יום אחד, חלתה אשתו של השכן במחלה קשה והרופא קבע כי היא חייבת תרופה שעולה 10 דינרים כדי לרפואתה. השכן היה שבור ורצוץ, ולאחר שמכר את כל כליו, השיג רק 9.5 דינרים. חסר לו חצי דינר, והוא אינו יודע את נפשו מרוב צער. שמע זאת שכנו העני ונתן לו את חסכונו - חצי דינר ובכך זכה לרפא את אשתו.

סיים אליהו הנביא ואמר: "אלא שאותו שכן עני, בשונה ממך, לא סיפר לאיש על מעשהו הנאצל! ולכן בשמיים הוא נכתב בראש ספר החסדים והצדקות."

אנו כבר זוכים לעשות מעשים טובים, נשתדל שלא לחפש את הכבוד בהם!

החתונה. בנוסף, הודיע כי זאת תהיה חתונה מפוארת כמו שעושה לילדיו, ואף התחייב הוא לקנות עבורם בית, רהיטים ונדוניה.

אותו עשיר פירסם בכל העיר את המעשה שעשה, וזכה להתפעלות רבה מכל האנשים ששמעו על כך. הבחור היתום שמח ביותר - מי היה מאמין שהכל יסתדר טוב כל כך, עוד יותר מבחור רגיל שיש לו הורים, שצריך להתמודד עם יכולתם הכלכלית המוגבלת?!

הוא הרעיק על ראשו של העשיר ברכות רבות, וסיפר לכולם על ליבו הטוב של העשיר.

באחד הימים, הלך העשיר בדרך, והנה לקראתו הגיע אליהו הנביא זכור לטוב, ובידו ספר עב כרס. "מהו הספר שבידיך?", שאל העשיר. "זהו ספר שבו רשומים כל נותני הצדקה", השיבו אליהו הנביא. 'בוודאי גם אני רשום שם', הרהר העשיר ובסקרנות שאל: "האם אוכל לראות גם את השם שלי מופיע בין השמות?". הגיש לפניו אליהו הנביא את הספר

אין לך יהודי שאינו מלא במצוות, "אפילו רשעים שבך מלאים מצוות כרימון", אלא שישנו דבר אחד 'קטן' היכול להוריד פלאים את ערכן של המצוות החשובות שאנו עושים מדי יום, והוא - **הכבוד והפרסום מהמצוה. אדם שמפרסם ומספר לכולם על מעשים טובים שעשה - מפסיד המון מערך השכר שלו בשמיים** (אלא אם כן מספר זאת בשביל לחזק ולעודד אחרים שינהגו כך, שאז אין מורידים לו משכרו).

וזה הציווי שפונה הקב"ה לעם ישראל בפרשה זו: "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" - שואל רש"י: מדוע נכתב 'לי'? אלא בא ללמדנו - 'לי - לשמי'. אם כבר אתה זוכה לקיים מצוה, תעשה אותה לשם שמיים, לכבוד ה' לבדו, בלי לחשוב מה יאמרו עליי וכיצד יעריכו אותי בכך שעשיתי זאת.

עד כדי כך שכתב הצדיק רבי עזריאל הילדסהיימר זצ"ל (שירת רבי עזריאל הילדסהיימר) "אודות המגמה שהייתה בגרמניה בבניית בתי כנסת - להניח שלטי הנצחה על התורמים השונים ועל גובה התרומה שהרים כל אחד מהם. הוא כותב **שאין הדבר ראוי, שכן זוהי צדקה שמטרתה התפארות, ואין זה אלא מנהג הגויים שחזר למחננו.** וזו כוונת אפילו ריקנים שבך מלאים מצוות כרימון, שמראה כל גרגיר לכולם!"

המדרש מספר מעשה נפלא: "בחור יתום מאב ואם, בעל מידות טובות ויראת שמיים, שהיה עני מרוד, מצא כלה צדיקה ובעל מידות, וגם היא יתומה כמותו. לשניהם לא היה מאומה בעבור הוצאות החתונה. יום אחד, שמע עשיר גדול על מצבם, והחליט לממן את כל הוצאות

החידה השבועית **!?** **אם קרא המגילה בעצמו יצא, ואם שמע מאחר - לא יצא?**

לעולם ואלעולם (לעולם ועולם) אהו אף - שטחט
לעולם ועולם ואלעולם אלוה ואלעולם אלוה, אהו שט
אלהם - שטחט ואלעולם ואלעולם שטחט שטחט

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: מ.ב.ב. ר.ב.מ. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **זיווג הגון:** שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. **לעיני:** ראובן בן חנה, אביטל בת רינה.

רוצה להקדיש את העלון ליקירך?...

ההגרלה הגדולה של עזר מציון חוזרת
גם השנה אתם זוכים להשתתף ולהרוויח מתנות!
הצלת חיים | עזרה לנזקקים | הילד המיוחד
מח עצם | ועוד המון פעילות סביב השעון
חייגו עכשיו למספר: 0504-178-187
או סרקו את הברקוד ותתחילו לזכות!!

מזל טוב לאלעד ולאה שואשו
לרגל הולדת הבת נעמה!

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com • 052-7137136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א •